

Bócsai Hírek

2014. október – Mindszent hava

TARTALOM

**Nem mosta el az eső
a felvonulást**

**Légi harcok Bócsa
fölött**

Hans Kaiser Bócsán

**Megalakult az új
képviselő-testület**

**Országos válogatott
reménység
Martin Bence**

**A szent és hozzá egy
recept**

**Kosztra Pál tanító
nyomában**

A boldogság titka

Nem mosta el az eső a felvonulást

Az Önkormányzati Hivatal zöldséges csirkét kínált a felvonulóknak

Tizennegyedik alkalommal került megrendezésre a környék települései által is jól ismert és szeretett szüreti felvonulás. Kitartásból és lelkesedésből már a délelőtti órákban minden jelenlévő ötösrre vizsgázott, hiszen a nem szűnő esőzés ellenére is szép számmal érkeztek a nagy gonddal kidíszített kocsik, csettegők, traktorok, lovas fogatok. A Szülői Munka Közöségi állomása – dacolva az égi áldással – fáradhatatlanul, kedves mosollyal és sok finomsággal várta az érkezőket. Kovács Nándor kisbíró szellemes és humoros nyitóverse és Szőke-Tóth Mihály polgármester üdvözlő beszéde után elindult a menet Fischerbócsa felé. A földesúton megtett szakasz igazi élménynek bizonyult; a felvonulók dalolva, jókedvvel

rótták a több kilométeres szakaszt. Idén hat állomás látta vendégül a résztvevőket, érdeklődőket. A szüreti menet Bócsa szinte minden utcáját bejárta, az állomások mosolyogva, minden földi jóval várták a vendégeket. A nótákat Hadfi Szilviusz és csapata húzta, melyre szűnni nem akaró energiával járták a táncot a látogatók. A felvonulás a már hagyománnyá érlelődött zárótáncsal ért véget a Boróka utcában. Ezt követően még a Flóra Vendéglőbe is sokan ellátogattak, hogy egy hamisítatlan bócsai szüreti bál részesei legyenek. A szervezők ezúton is köszönik mindazoknak, akik adományaikkal, munkájukkal, lelkesedésükkel, ötleteikkel, hozzájárultak a rendezvény sikeréhez.

Szentgyörgyi Éva

Katzenbach Faluban is nagy volt a tolongás

Új állomás fogadta a felvonulókat

Idén a gyülekező után először Fischerbócsa felé vette az irányt a szüreti menet. A több kilométernyi kalandos utat követően a második állomás következett. A megálló helyszínénél szolgáló „Fischeri kocsmá”, hivatalos nevén Itató kocsmá teltházzal üzemelt a felvonulás napján. „A reggeli

izgalmak ellenére minden simán ment, csak az idő lehetett volna jobb. Jövőre is szívesen szervezünk megállót, ha úgy alakul” – mesélte az egyik szervező. Köszönjük Kovács Erzsinek és csapatának, hogy összefogásukkal egy új megálló színesíthette az idei szüreti felvonulást. **SZ.É.**

Név: ITATÓ KOCSMA, FISCHERBÓCSA

Cím: 6235 Bócsa, II. kerület 68/A

Telefon: +36 30 330 72 00

E-mail: barbi7272@gmail.com

Nyitva tartás: a hét minden napján: télen 7:00-20:00-ig nyáron 7:00-22:00-ig

Rendezvényekre lefoglalható: igen

Férőhely: az épületben: 30 fő, a teraszon 30 fő

Egyéb: Hétvége sütögetés a teraszon lévő kemencében.

A kocsmá mellett kisbótló üzemel.

TŰZIFA ELADÓ

**Vásárolja meg nálunk téli tüzelőjét,
kínálatunkban szerepel
akác, tölgy és éger tűzifa!**

2.400 Ft/ mázsától helybe szállítva!

**AGRO- LAND KFT.
(volt Motrix telephelyén)**

**Bócsa, Kecskeméti út 8.
Érd.: Rádi András 30 518 4623**

Hans Kaiser Bócsán

Vagy inkább úgy is fogalmazhatnánk: az európai politika egyik nagy öregje a Poli-Farbe üzemben. Hans Kaiser 67 éves német politikus, a Konrad Adenauer Alapítvány elnöke, aki volt már miniszter, uniós tanácsadó és elemző. Még mindig aktív ember: utazik, tapasztalatokat gyűjt, és adott esetben javasol. Többek között hazánkban is sok politikusnak. HA megfogadják.

Szóval október 10-én belépett a jeles bócsai cég kapuján — hogy megnézzé. Kísérője Lezsák Sándor, az országgyűlés alelnöke volt, aki egyébként is évtizedes munkakapcsolatban áll Kaiser úrral. Ezúttal a megye néhány kis- és középvállalkozását mutatta be előkelő német vendégének, így kötöttek ki délután a Poli-Farbe kft.-nél.

A fogadó bizottságban a cégvezetés mellett a község polgármestere is helyet kapott, nem utolsósorban kiváló német nyelvtudása miatt. Szőke-Tóth Mihály polgármester kiemelte: mindig örömdetes, ha valaki érdeklődve érkezik a községbe, legyen az gazdasági vagy kulturális jellegű. A cé-

get méltatva pedig fontosnak tartotta megemlíteni, hogy az 1900 lakosú Bócsán egy olyan üzem működik, mely 231, főleg helyi dolgozót foglalkoztat.

Kaiser urat főleg az itt folyó kutatási és fejlesztési programok érdekelték. Ez rendkívül fontos akkor, amikor a piac folyamatosan változó igényeire újabb és újabb termékekkel akarunk reagálni. Ez — épen úgy, mint a kimenő termékek folyamatos ellenőrzése — elengedhetetlen a megmaradáshoz. A magyarországi gazdasági helyzetet egyértelműen javulónak tartja, és ez a tendencia éppen a mi vidékünkön érezhető legmarkánsabban. Magyarországot különben nagyon szereti a világ több országát is módszeresen bejárt politikus. Mint elmondta, itt még mindig nagyon élő a helyi kultúra, izgalmas kezdeményezések születnek és aránylag hamar meg tudják oldani a problémákat az emberek. Amennyiben összefognak — tette hozzá egy sokat mondó fél mosollyal.

Szabó Antal ügyvezető a német szakember látogatását mindenképpen elismerésként fogta fel. „Ha ugyanis számon tartanak minket, az azt jelenti, fontosak vagyunk. Uniós fejlesztések zajlanak itt, fontos tehát, hogy uniós politikusok is lássák, mire használjuk a támogatást.”

A látogatás fogadással és beszélgetéssel ért véget.

Káposzta Lajos

Emlékkártyát kaptak az első választók

Emlékkártyát kaptak a Nemzeti Választási Irodától azok az első választók, akik a májusi európai parlamenti választás óta váltak nagykorúvá, azaz választópolgárrá. Ennek egyik oldalán „Emléki az első választónak” és az „Önkormányzati választás 2014” felirat szerepel Magyar-

ország térképével, a megyehatárokkal, valamint a megyék és a főváros címerével. Az emlékkártya hátlapján két idézet helyeztek el, az egyik a helyi önkormányzatokról szóló 2011. évi CLXXXIX. törvényből származik: „Az Országgyűlés elismeri és védi a helyi választópolgárok közösségének önkormányzathoz való jogát”. A másik: „...a helyi önkormányzatok

minden demokratikus rendszer egyik alapintézményét képezik.” Képünkön Szűcs Fanni bócsai lakos, aki abban a megtiszteltetésben részesült – 41 ezer fiatal közül az országban – hogy első választóként „kártyatulajdonos-sá” válhatott.

SZ.É.

Egy idő után minden színtelen lesz...

— ezzel a gondolattal indította beszédét Barcsikné Weinhardt Éva igazgató az 56-os iskolai megemlékezésen. A jeles író, Márai Sándor gondolatait továbbvezetve figyelmeztetett arra, hogy nem kophat el az 56-os forradalomról alkotott képünk: ez nem juthat a régi, üveglemezre rögzített fényképek sorsára. Itt nem tábornokok vívták a harcokat sem október 23-án, sem

pedig november 4., a szovjet bevonulás után. Sokkal inkább a halálba menő fiatalok!

A sportszarnokban rendezett ünnepségen a nyolcadikosok műsora hozta közelebb a forradalom és szabadságharc lelkületét a fiatal hallgatósághoz. Ezúton is köszönet a felkészítő tanároknak és műszaki segítőknek a felkészítésért, a rendezésért és az archív filmek kiválasztásáért!

K. L.

A 2014. október 12-i Önkormányzati választás eredményei Bócsán

A polgármester választás eredménye

Megye/főváros: 03 BÁCS-KISKUN

Település: 015 Bócsa

Feldolgozási arány: 100,00

A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: 1541

Szavazóként megjelent választópolgárok száma: 894

Érvénytelen lebélyegzett szavazólapok száma: 19

Érvényes szavazólapok száma: 875

A jelölt neve	A jel. szerv. n.	A jel. azon.	Érv. sz.
1 Szőke-Tóth Mihály	FIDESZ-KDNP	126	658
2 Kiskopárdi Lajos	Független jelölt	132	179
3 Lengyel Gábor	Független jelölt	115	38
A választás eredményes volt, a megválasztott polgármester: 126 Szőke-Tóth Mihály (FIDESZ-KDNP)			

A települési önkormányzati képviselők választásának eredménye

Megye/főváros: 03 BÁCS-KISKUN

Település: 015 Bócsa

Feldolgozási arány: 100,00

A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: 1541

Szavazóként megjelent választópolgárok száma: 894

Érvénytelen lebélyegzett szavazólapok száma: 21

Érvényes szavazólapok száma: 873

A jelölt neve	A jelölő szerv. neve	Érv. szav.
1. Barcsikné Weinhardt Éva	Független jelölt	667
2. Cs.Tóth József	Független jelölt	425
3. Kun-Szabó Nándorné	Független jelölt	468
4. Vincze Gábor	Független jelölt	179
5. Pálkás Attila	Független jelölt	273
6. Gillichné Bácskai Gizella	Független jelölt	355
7. Lengyel Gábor	Független jelölt	150
8. Rázosny László	Független jelölt	104
9. Tóth Józsefné	Független jelölt	69
10. Takácsné Böjtös Klára	Független jelölt	441
11. Dr. Kokrehel Hajnalka	Független jelölt	162
12. Tóth Márta	Független jelölt	370
13. Gál Tamás	Független jelölt	491
14. Tóth József	Független jelölt	67
15. Adorján Előd András	Független jelölt	216

A választás eredményes.

A megválasztható képviselők száma: 6

A megválasztott képviselők száma: 6

Megválasztott képviselők:

Barcsikné Weinhardt Éva (667),

Gál Tamás (491),

Kun-Szabó Nándorné (468),

Takácsné Böjtös Klára (441)

Cs.Tóth József (425),

Tóth Márta (370)

Az alakuló ülésen a képviselők a Helyi Választási Bizottság előtt október 24-én letették az esküt. Először a polgármester, majd a képviselők. A megbízólevél átvétele után megalakították az ügyrendi és a szociális bizottságot. Az ügyrendi bizottság elnökévé Gál Tamást választották, a tagok Cs. Tóth József és Barcsikné Weinhardt Éva lettek. A szociális bizottság elnöke Tóth Márta lett, a bizottság tagjai Takácsné Böjtös Klára és Kun-Szabó Nándorné. Alpolgármesternek Barcsikné Weinhardt Évát választották.

Kedves Bócsaiak!

Nagy büszkeséggel tölt el az a bizalom, mellyel a következő, ötéves önkormányzati ciklusra ilyen nagyarányú felhatalmazást kaptam Önöktől, hogy polgármesterként folytassam megkezdett munkámat!

Gratulálok mindkét polgármesterjelöltnek, és valamennyi képviselőjelöltnek az elért eredményükhöz és főként azért, mert vállalták a választásokon való indulást és megméretetést.

Köszönöm Önöknek, hogy

megbízta bennem és megtisztelt azzal, hogy a képviselő-testület tagjainak kiválasztásánál figyelembe vették ajánlásomat. Ígérem, hogy magunkat nem kímélve a lakosság és Bócsa érdekében dolgozunk ezután is.

Nagy szeretettel fogadtam a sok-sok jó szót, mosolyt, biztatást, gratulációt, ezúton köszönöm mindenkinek! Kérem, forduljanak hozzám ezután is bizalommal.

Tisztelettel

Szőke-Tóth Mihály

Országos válogatott reménység Martin Bence

Bence az általános iskola befejezése után céltudatosan sporttagozatos gimnáziumba jelentkezett. A budapesti sportiskolában heti kilenc birkózó edzésen vesz részt. A sport szeretete és a hozzá párosuló kitartás meghozta az eredményt; már fővárosi nagy klubok is ajánlatot tettek számára. Bence azonban hű maradt szülőfalujához. Bócsai színekben indul itthon és külföldön egyaránt. Október 18-án Egerben az országos kötöttfogású bajnokságon harmadik helyezést ért el kadet korosztályban (16-17 évesek) 85 kg-os súlycsoportban. A hónap elején pedig Prágában negyedik

lett. Október 25-én Tatabányán a szabadfogású bajnokságon harmadik helyezést ért el. A központi edzők az országos válogatott reménységként beszélnek róla. A húséges sportolót a bócsai csapat mindenben támogatja. „Versenyekre járástól a sporthoz szükséges felszerelések beszerzéséig mindenben segítségére vagyunk. Joggal büszkék lehetünk Bencére, hiszen európai szintű versenyeken vesz részt, ahol Bócsa jó hírét öregbíti.” – mesélte helyi edzője, Petróczi Andor.

SZ.É.

A hétvége birkózó eseményekben igen gazdag volt, hiszen október 19-én Id. Schmél Attila Emlékversenyt rendeztek Soltvadkertben. A területi diák és szabadfogású bajnokságon 210 induló közül gyermek korosztályban I. helyen végeztek Holczimmer Tamás (22 kg) és Gáspár Bálint (24 kg). Diák korosztályban Wéber Dominik (28 kg) a harmadik, Wéber Patrik (32 kg) pedig az ötödik helyen végzett.

Papírt és palackot gyűjtöttünk a hétvégén

Több, mint hét tonna papír és PET palack gyűlt össze október 18-án az iskola udvarában. Az első helyen az 5. osztályosok végeztek; több mint 2 tonna papírt gyűjtöttek. A második

hely a 6. osztályosokat, a harmadik hely pedig a második osztályosokat illette. Minden osztály a befolyó pénzt osztálykirándulásra és egyéb hasznos dolgokra költheti. **SZ.É.**

Nem beszélnek zöldségeket, inkább termesztik

Majer Antalné Eszter és férje Majer Antal hosszú évek óta természetesen zöldségféléket. Az egyik közösségi oldalon lettem figyelmes az óriási méretű karalábékra,

melyek otthon, a Tanács utcai házuk kertjében teremnek. „A fajta jellegéből adódik, hogy még ilyen óriási méret ellenére sem fás a belsőségük, a piacon sem akarják elhinni, így hát mindig viszek kóstolót. Sokat kell locsolni, a tápanyagigénye nem túl nagy. Idén talán kicsit sok volt rájuk az eső, tavaly szebbek voltak. Kitűnően fagyasztható, felkockázva, bezacsckozva sokáig kitart” – említette Eszter, aki azt is elárulta, hogy a legnagyobb karalábét kettő évvel ezelőtt szedték le, ami kilenc kilót nyomott. Apropos, hasonló méretű karalábét még a szüreti felvonuláson is láttam dekoráció gyanánt.

A felvonuló csettegő dísze

Szentgyörgyi Éva

TISZTELT LAKOSSÁG!

A külterületeken használatos szemeteszákok megvásárolhatók a Vadkert Coop Zrt. által üzemeltetett alábbi üzletekben:

Az Abonyi Fogadó melletti Coop boltban, illetve a 21. sz. Coop ABC-ben (Kecskeméti út 9/B)

A szemétszállítás Bócsa belterületén, illetve Fischerbócsán a hétfői napokon történik. A szemeteszákokat is elviszik, ha a fent említett napon és helyeken kihelyezésre kerülnek.

Anyakönyvi hírek

Az elmúlt hónapban elhunytak:

Korponai Lászlóné (szül.: Kövesdi Marcella) (1943)

Kincses Károly Imre (1946)

Közkinccsé tétetik!

A szüreti felvonulás kisbírói szerepét a jelenlévők nagy örömeére Kovács Nándor vállalta el. Már több rendezvényen is megcsillogtatta ebbéli tehetségét, mindig jókat derülünk humoros és egyben találó versein. Az alábbiakban a felvonuláson elmondott szövegből két részletet közlünk.

Adatik tudatára kicsiknek és nagyoknak,
Kinek van füle kikiáltom annak.
Beköszöntött az ősz sok esővel, széllal
Összejöttünk felvonulni, hogy ne legyünk széjjel.
A Nap tüze nem ontotta a szőlőnek a meleget,
Nem is mérnek a szőlősgazdák cukorfokból eleget.

De azért emlékezzünk meg Noé apánkra,
Aki Isten parancsára a vízőzön elől futott a bárkába.
Minden állatfajból és növényből egy párt vitt,
Hogy a vész után ne nélkülözzön semmit.

Ám a legbölcsebben mégis azt tette,
Hogy a szőlőtőkét el nem felejtette.
Neki köszönhetjük, hogy a bort ismerjük,
Amelyből erőnket és jó kedvünket szerezzük.

Megannyi hírt szellőztet itt a krónika,
Alig bírja majd beszívni kendetek orrluka.
Falunkban gyarapodott a sportélet,
A trendi sportág a lovaglás lett.

Mert a lányok fara igencsak feszes és kerek lett mostanába,
Mióta lovagolni járnak a Vincze Lovardába.
A lovaglás asszonyoknak is jó volna,
Ha a Spinning helyett felülnének a magas lóra.

Batyus bálban nyugdíjasok tettek ki magukért,
Köszönet nekik a színvonalas műsorért.
Volt ott tánc, móka, kacagás,
És néhány műsorszámmal pironkodás.
Egy párszor előkerülhetett volna a 18-as karika,
Igencsak beindult náluk a fantázia.

Asszonykórusunk is van lelkes kis csapat,
Megjelennek mindenütt, hol bor és pálinka akad.
Falunapon, disznótoron vagy saját farsangon,
Énekelnek, bolondoznak fiatalos hangon.

Diána vadászainkra is rámosolygott,
Júliusi vadászon hét őzet terítékre hozott.
Elejtőik az újságban büszkén pózoltak,
Szemünkben nagyot nőttek,
Most tényleg bakot lőttek.
Mondanék még érdekeset egyet,
Falunk kozmetikusa vadász vizsgát szerzett.
Ebben még nincs is pánik,
Hisz a puskával Ő jól bánik.

A vadat sem sajnálja,
Nem tudom, hogy nyúzza, vagy epillálja...

Indulóállomást szervező SZMK-s anyukák, hozzátok szölok
serényen,
Teljesüljön vágyatok, legyen egészségetek.
Köszönjük hálásan mindazt, amit kaptunk,
Garantálom, hogy a végére semmit se hagyunk.

Levél a Tanács utcából

Néhány héttel a Szüreti Napok előtt fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy – a hagyományokhoz híven – állomást kellene tartani a Tanács utcában. Mivel ezt a rendezvényt egy kicsit a „saját gyermekemnek” is érzem, így nem volt kérdés, hogy a szervezési feladatok koordinálását is felvállalom. Annál is inkább vállaltam mindezt, mert tudtam, hogy a környező utcák lakosaira mindenben számíthatok. Nem is csalódtam! Az előzetes megbeszélést követően mindenki maximálisan kivette a részét a feladatokból. A készülődés az udvarunkban már reggel 7 órakor elkezdődött. Folyamatosan gyűltek a sütemények, italok, készültek a szendvicsek és a fasírozott. Megérkeztek az asztalok, a dekorációk és elkezdődött az utcai készülődés is. A vidámságunknak még a

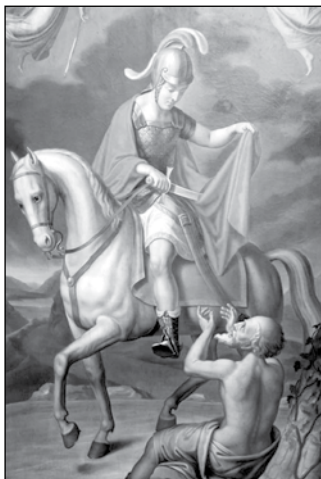
borongós idő sem szegte kedvét. Miután az előkészületek megtörténtek, ki-ki a saját dolga után nézhetett délután fél kettőig. Akkor ismét összegyűltünk és elkezdtünk megteríteni. Jobbnál-jobb falatokkal, szívmelengető italokkal és még nagyobb szeretettel vártuk az átázott és átfázott felvonulókat. Annak ellenére, hogy a mulatózók rövid időn belül folytatták útjukat, nálunk a vigadalom nem ért véget. Este 7 óráig kínálgattuk az utcán az arra járókat.

Ezúton szeretném megköszönni a Tanács utca, Kertész utca és Mező Imre utca minden lakosának, valamint a Kecskeméti és Bem utca érintett lakosainak a munkáját és anyagi segítségét, amivel hozzájárultak a rendezvény sikeréhez.

Kőhegyi Gáborné Erzsike

A szent és hozzá egy recept Szent Márton legendája

Szent Márton a Római Birodalom Pannónia tartományának Savaria nevű városában, a mai Szombathelyen született 316 környékén. Fiatalabb korában a római császár katonájaként szolgált. Egy különösen

A legtöbb művész alkotás a koldussal való találkozását örökítette meg

hideg téli estén Galliában lovagolva meglátott egy nélkülöző koldust az út szélén és neki adta a köpenyének felét. Aznap éjszaka álmában megjelent Jézus a koldus alakjában. Innentől kezdve Márton nem a hadsereget, hanem Istent szolgálta. Megkeresztelkedése után misszionáriusként járta az országot. Megannyi jócselekedete miatt már életében legendák terjedtek róla.

Emberszeretetének és jólelkiségének hamar híre ment. Püspökké szerették volna avatni, de a monda szerint Mártont szerénysége méltatlannak tartotta e címre, ezért elbújt egy libaólban. A libák azonban hangos gágogásukkal elárulták, így megtalálták és Tour püspökévé szentelték 371-ben. Innen a Márton napi liba esete...

SZ.É.

Márton napi kifli

A Márton napi kifli Szent Márton jócselekedeteit szimbolizálja. Mindig két kiflit sütnek össze, és csak úgy lehet megenni az egyiket, ha a másikat megosztod valakivel.

Hozzávalók:

1 kg liszt, 1 kocka élesztő, 1/4 l langyos tej, 3-4 tojás, csipetnyi só, 2 ek. cukor, 200 g puha vaj, durvára vágott mandula, 1 teáskanál fahéj, 1 citrom reszelt héja

Elkészítés:

A tészta hozzávalóit összegyűrjük, majd hozzáadjuk a tejben felfuttatott élesztőt és kb. 1 óráig pihentetjük. Ezután 3-4 részre osztjuk a tésztát, kifliket vagy patkókat formálunk belőle, majd kivajazott, kilisztezett tepsibe helyezük úgy, hogy mindig két kifli íve összeérjen. A tepsiben még letakarva kelni hagyjuk, majd megkenjük vajjal és megszórjuk fahéjas cukorral és/vagy a durvára vágott mandulával. Előmelegített sütőben 180-200 fokon 30-40 percig sütjük.

Pali palacsinta Büfé – Nem csak palacsintázó

Pár hete nyílt Bócsán egy kis büfé az 54-es út mentén, a Poli-Farbe Vegyipari Kft.-vel szemben. A pici, alig több, mint 10 négyzetméteres üzletben óriási kínálat várja a leendő vendégeket. Kapatható itt palacsinta, hamburger, hot-dog, sült hal, hideg-meleget szendvics, hurka, kolbász, debreceni, kemencés csülök, fasírt, virsli, sült krumpli, burrito, kebab, tortilla, gyros, lágosfélék, saláták. „Dolgozók,

diákok, átutazók szívesen térnek hozzánk. Tervezés alatt van már a parkoló kialakítása, hogy könnyebb és kényelmesebb legyen megállni előttünk” – meséli Barta Irén tulajdonos. Meglátása szerint a hamburger fogja a legjobban, talán mert a húspogácsa saját készítésű, házi recept alapján készül. A büfé hétfőtől péntekig 5 órától 16 óráig várja kedves vendégeit.

SZ.É.

Ismét dologra fogták a bográcsokat

Idén tizenegyedik alkalommal mérettették meg tudásukat a jelentkezők a Dudás Lajos emlékére rendezett szüreti főzőversenyen. A versenyre tizenkét főző, illetve csapat nevezett

(Benkó Sándor, Dudás Zoltán, Geiger Csaba, Szloboda Zsolt, Mekli István, Szűcs Zoltán, Agroland, Böller Baráti Kör, Szabadi Tamás, Vida György, Mezei Zoltán, Nánási József). A hét tagú zsűrinek (képünkön) nem volt könnyű dolga; a finomabbnál-finomabb bográcsos ételek gasztronómiai tárházából végül Szűcs Zoltán ínycsiklós kakaspörköltje érdemelte az első helyet,

illetve a vándorserleget. A második helyen Dudás Zoltán különleges pityókás tokánya végzett. A dobogó képzeletbeli harmadik fokára pedig egy hamisítatlan birkapörkölt került Mekli István kondérjából. Különdíjban részesült a soltvadkert Mezei Zoltán-féle sólet. Az este folyamán a talpalávalóról Somogyi Viktor gondoskodott.

Szentgyörgyi Éva

Kosztra Pál tanító nyomában

Előző lapszámunkban a százéves Kosztra Pált köszöntöttük, aki jelenleg Kőszegen él. Édesapja Bócsán volt tanító, édesanyja, Lamos Emília pedig ugyancsak itt dolgozott postamesterként. A visszaemlékezések sorát most más forrásokkal folytatjuk, hogy olvasóink minél tágabb képet kapjanak a család életéről.

Egy talán el nem küldött levél margójára

A kecskeméti Katona József Múzeum archívumában – Székelyné Kőrösi Ilona muzeológus jóvoltából – egy színes képeslapot találtunk, mely a soltvadkertei evangélikus templomot ábrázolja a 30-as években. A bócsaiak abban az időben ehhez a gyülekezethez tartoztak. A képeslap hátulján egy nagyon kedves kis levél olvasható. Egy kislány, Vass Julianna írja Kosztra Pál ágostai hitvallású evangélikus kántortanítónak Bócsán:

„Kedves Jó Tanító Úr! Isten kegyelméből megértük a konfirmáció szent napját. Életünk e fordulópontján, ha visszatekintünk eddigi életünkre, szomorúan látjuk, hogy mennyi bajt okoztunk kedves jó tanító úrnak, ki mindig arra törekedett, hogy tanítványai lelkében a hit virágát elültesse. Tanított bennünket imádkozni, mely megmutatja és kinyitja az Úr felé vezető utat. Kérjük, bocsássa meg mindazt, amivel megbántottuk. Isten áldja meg tanító urat sok jótéteményéért. Kezét csókolja tanítványa Vass Juliska. A ronda írásért bocsánatot kérek.”

Ezzel kapcsolatban...

megkerestük a hajdani kislányt, Molnárné Vass Juliannát Kaskantyún, aki 1997. januárjában így mesélt azokról az időkről:

„Én Fischerben nőttem fel, ott jártam iskolába és hittanra Kosztra tanító úrhoz. Nagybátyám, Hachbold Imre lakásán volt megtartva a hittanóra, úgy emlékszem, hetenként egyszer. A tanító bácsi biciklivel jött ki mindig, talán kedden délután.

Vadkerten konfirmáltam Sikter András tisztelendő úrnál 1940-ben. A nagyszüleim, Hachbold Henrik és Klein Katalin akkor már bent laktak a faluban. Engem a konfirmáció idejére átírtak a szüleim iskolába is Vadkertre.

Még a Felvidéken: Kosztra Pál és Lamos Emília mint ifjú házaspár 1913-ban

Gondolom, hogy akkor búcsúztattam Kosztra tanító úrtól ezzel a levéllel, mert sehogy sem akartam Vadkertre menni, ismeretlen gyerekek közé. A vadkerti népben megvolt régen, hogy a tanyasiakat lenézték. És ez be is igazolódott annyira, hogy már nem akartam a konfirmációra sem templomba menni. Nagymamának kellett elmennie a tisztelendő úrhoz, hogy állítsa le a büszke falusiakat. Holott én mindig jó tanuló voltam, és ez ott is meglátszott. A tanyasiak közül egyedül én szavaltam a konfirmandus vizsgán a templomban.

A tanító úrékra tisztelettel és szeretettel tudok visszagondolni. Rendkívüli emberek voltak. Tudtak segíteni, vigasztalni, és mindenkihez kedvesen, barátságosan szólni. Tanító néninél nem volt a postán hivatalos idő. A karácsonyi és húsvéti ünnepekre tanító bácsitól mindig kaptunk valami kis édességet mi hittanosok. Abban az időben ez nagy öröm volt nekünk, gyerekeknek. Tiszteltük és szerettük tanítóinkat, mert otthon olyan nevelést kaptunk, hogy őket tisztelni kell, mert ők indítanak el minket az életbe.”

Kovácsné Kosztra Ilona, a tanító úr lánya sokáig Kiskőrösön élt. Jelenleg Kecskeméten lakik egy idősek otthonában. Ő így mesél szüleiéről és a bócsai világról:

„Az érdekes, hogy édesanyám, Lamos Emília mennyire izig-vérig bócsaivá vált. Pedig Szlovákiából az I. világháború után kiutasítás miatt odakerülvén minden reggel, mikor kinyitotta a „külső” ajtót, megsiratta a hegyeket, hiszen Túróc megyében, Kisselmecen szüle-

tett. Alsókubinban (Árva megye) járt polgáriba, s Kisselmecen lett postamester. Hogy Bócsán nem tartottak hivatalos órát? A több kilométert a postáért gyalogló embereket sajnálta.

Hozzánk bármikor lehetett jönni! Ezt példázza a következő eset: egyszer a harmincas években Bugac szélén katonák táboroztak. A postájuk Bócsára járt. Az egyik kiskatona szállítólevelet kapott, s kérdezte, hogy mikor jöhet a csomagjáért. 'Holnap bármikor kiadom' – válaszolta a mama. Éjjel 2-kor verik ám az ablakot! Kiszült, hogy lovakat legeltettek a katonák, s a kiskatona meglógott a postára. A mama nemcsak hogy beengedte,

székelő katolikus plébános rendelkezésére kell bocsátani, a 4. vasárnapon viszont vagy az evangélikus, vagy a református pap jött ki istentiszteletet tartani. Apám ezeken az istentiszteleteken a tulajdonukban lévő, de a tanteremben tartott harmóniumon kántori szolgálót látott el, a három katolikus misén meg a fischerbócsai katolikus tanító kántorkodott. Az ökumenikus együttélést nagyon jól megvalósították, a később Akasztóra került Dudás István plébánossal és a végén Soltvadkertre pályázott Nagy-Pál Pista bácsival, az akkori fischeri kántorral is nagyon jó viszonyban voltunk. Ez elmondható utódaikra is, például a később soltvadkerti plébánosként szolgáló Tóth Ferencre is. Nekünk nagy élmény volt a minden 4. vasárnap tartott evangélikus és református istentisztelet. Kruttschnitt Antal és Sikter András igehirdetésére nagy szeretettel emlékszem vissza, de azt is megjegyeztem, hogy egyszer anyám nagy elismeréssel írt nekünk „egy igen rokonszenves fiatal káplán, Medvegy Antal” szolgálatáról. Ő Kőszegen volt később káplán, majd gimnáziumi tanár, Sárváron pedig igazgató. Bócsáról származó és (hozzám

A volt Kosztra iskola

de teát is főzött neki az otthonról küldött pogácsa mellé.”

Ifjabb Kosztra Pál — az idén száz éves kőszegi tanító — így emlékezik:

„A 20-as években ki volt kötve, hogy a két bócsai községi iskola közül a nagybócsai tanítójául evangélikust kell választani, és hogy a tantermet a hónap három vasárnapján a Fischerbócsán

hasonlóan) az elemi a nagybócsai iskolában elvégző feleségemmel együtt meghatározó vallásos élményünk volt a soltvadkerti református lelkész, Vásárhelyi Pali bácsi tevékenysége is a bócsai iskolában tartott istentiszteleteken és a hitoktatói munkában. Később apám egy ideig kántora volt a Bócsán megalakult evangélikus gyülekezetnek.

Anyámat a 20-as években nevelték ki postamesternek az elhunyt postamester nő utódául. A szépséges „felszabadulást” is ott érték meg a szüleim, s az „oroszfárások” idején apámat, a 4 éves orosz fogságot megjárta tanító bácsit nem egyszer hívták tolmácsolni, no meg „szelídíteni” az oroszokat, amikor azok a felszabadítás egyéni vizsgájára különféle követelésekkel álltak elő. Amikor a mostani falu beépült, a tőle jó távolra eső

postahivatala a község vezetősége áttelepítette a mai helyére.

Végül pedig következze a család életének egy kedves epizódja!

Káposzta Lajos lelkészi visszatekintése a bócsai evangélikus keresztelei anyakönyv bejegyzése alapján:

1950. november 26-án Mezősi György lelkész megkereszteli Kovács Ilona Erzsébetet, Kovács György és Kosztra Ilona tanítónő leányát. A jegyzetek rovatban

a következő megjegyzést teszi: „Bócsán a nagyapa Kosztra Pál tanító volt az iskolában”.

A történet érdekessége, hogy az édesanya, sz: Kosztra Ilona tanítónő volt dr. Harmati Béla püspök úr első tanító nénije Ősagárdon. Itt dolgozott akkor, ahol id. Harmati Béla volt a gyülekezet lelkésze. Tovább pedig, mint érdekesség, az 1950-ben megkeresztelt Ilona Erzsébet pedig ifj. Ponicsán Imre (a kiskőrösi evangélikus lelkész

fia) felesége lett.

1993. szeptember 5-én dr. Harmati Béla püspök látogatást tett a bócsai evangélikus gyülekezetnél. Az ünnep után, amikor beszélgetésre került a sor, a tanító néni és a volt első tanítvány beszélgetésének csúcsa az volt, amikor Harmati Béla püspök elővette levéltárcájából azt a fényképet, amin a volt osztály és tanító nénije együtt áll az akkori fényképezőgép előtt.

Lejegyezte: Káposzta Lajos

Légi harcok Bócsa fölött, avagy „Vissza a háborúba!”

A Brit Királyi Légierő lengyel pilótáinak sírkövei a solymári katonai temetőben. Talán Bócsa fölött is átrepült néhányuk 1944-ben...

Különös adatokra bukkan az, aki a II. világháborús magyar résztvevő kutatja. Lépten-nyomon olyan titkokra bukkan a

levéltárakban, melyek az érintett, helyi lakosság körében régi történetként élnek ugyan, de teljesen bizonyosat már alig tud róla valaki. Ilyen téma a légi harcok és áldozataik témaköre. Megyénk légtérét 1944 nyarán érte el a II. világháború frontja. Az első csapást a repülő támadások mérték az országra, melyből a helyi kisember csak annyit látott, hogy megszáporodtak a légi harcok. Gyakori volt, hogy harci gépek zuhantak le, a legkülönbözőbb nációkkal a fedélzetükön. Az utóbbi években több kutatás, konferencia és megemlékezés is történt e tragédiák kapcsán. A történetek megyénkben mintegy 10

községben és városban találtak nyomokat, melyek nyomán terepbejárást is végeztek. A szakirodalom azonban még igen vékony: a biztos forrásanyag lengyel, magyar, angol, amerikai, és német katonai jelentésekben található meg. Ezek lehetnek jegyzőkönyvek, veszteség listák, vagy visszaemlékezések. Sok helyen ismerik a biztos lezuhánsi helyszíneket: amerikai és angol gépek, melyeket magyar és német vadászpilóták lőttek le. Csak néhány helyen történt tragédia, ahol a személyzet már nem tudott kiugrani. Jó részük a solymári katonai temetőben nyugszik.

Káposzta Lajos

Akár Bócsa fölött is láthatták a gépeket...

Repülőesemények Bács megyében és Pest megye déli részén 1944-1945 (részletek)

1944. augusztus 10. AKASZTÓ

Egy magyar vadászgép lelőtt egy amerikai gépet, amelynek orosz személyzete volt (a kiszállt bizottság megállapítása szerint). Az öt fős személyzet meghalt. (Ez B-25 gép lehet orosz legénységgel, Tito-járat).

„A M.Kir.szegedi V.Csendőrkerület csengődi őrs 278/1944 htsz. a. bejelentette, hogy 1944. aug. 10-én 1 órakor ellenséges repülőgép a község belterületén Páskom 487/9.sz. a. lakóházra érve lezuhant és földbe fúródott és ott felrobbant.

Az eddigi megállapítás szerint a repülőgép személyzete a lezuhant gép roncsai között lelta halálát. Darabokra szétroncsolt, összeszedett emberi testrészből megállapítást nyert, hogy 2 emberi testből valók, egy talált iratból megállapítható volt, miszerint egyik személy 1922 évbeli születésű orosz állampolgár volt, a másik teljesen ismeretlen. Egyéb adatok megállapíthatóak nem voltak.”

1944. augusztus 30. BUGACPUSZTA

A magyar repülőter ellen 8 román vadászgép alacsony támadást hajtott végre. Gyújtólövedékekkel megrongált 2 magyar gépet.

1944. augusztus 30. KECSKEMÉT

10,30-11,00 7 román Me-109 és 2 amerikai Mustang (P51-es repülőgép) alacsony támadást hajtott végre a repülőter ellen. Fedélzeti fegyverekkel felgyújtottak 5 db 6 motoros német Gigantot és 5 db német Ju 52-est. A gépek teljesen elégték.

1944. szeptember 1. BUGACMONOSTOR

Az ideiglenes reptér elleni támadásban 1 Gigant elégett.

1944. szeptember 1. KECSKEMÉT

12,00 A repülőteret 4 román felségjelű repülőgép támadta, 1 db Gigant elégett.

1944. október 30. KECSKEMÉT

Kecskemét - Benda szőlőben lezuhant Me 210 Ca-1 típusú gép - magyar személyzettel

1944. december 18. JAKABSZÁLLÁS

B17G – gyári száma: 42 32110

1945. február 7. BUGACPUSZTA

B-24-es Libertator lezuhant, valószínűleg hasra szállt. Gép beceneve: „Hare Power”

Nincs is jobb a lila csacsinál!

Vendéglátóm: Szávay Mira

Szögezzük le: a kezdet kezdetén még nem szerepelt a lila jószág a családi attrakciók sorában! Sőt: amikor beléptem az ajtón, fényes délelőtt 10 órakor, még csendre is intettek: „Mira alszik”.

Na jó: már, vagy még? — Már megint. De nyugi, hamarosan felébred. Nagyon ideges nem lettem: beszélgettünk. Egész másfél órán keresztül, amikor Mira végre megéledt. És aztán ült fel a rettentő színű számárra. Egyrészt mert szereti, másrészt mert feltétlen be akarta mutatni nekem is ezt a nagyszülőket, rokonokat és barátokat által már körbecsodált tudományt.

Szóval: Szávay Mira! Apukája Levente, aki szállítási vállalkozó, anyukája pedig a bócsai származású, sőt az utóbbi esztendeig lakos Kozák Felícia. Üldögélünk soltvadkert alberleti lakásukban és a gyermekáldásról beszélgetünk. Aki jött is időben. Olyannyira, hogy „időzített császárral” pattant ki édesanyjából eme földi világba. Ennek is megvannak azonban a szomorú-vidám előzményei.

Tizenkét éves koromban kiderült rólam, hogy lyuk van a szívemen — meséli Felícia. Fáradékony voltam és gyakran elájultam. A kivizsgálás során kiderült, hogy születési rendellenességből fakad a probléma és műtétre van szükség. Szerencsésen befoldozták a lyukat

és megnőttem.

— *Szóval jószívű nő vált belőled?*

Mondhatni. Annyi utóhatása azért maradt a betegségnek, hogy természetes úton nem szülhettem. Budapesten, a Róbert Károly magánklinikán feküdtem és a kitűzött időpontban, 2013. december 3-án császárral született meg Mira.

— *Levente?*

Én a vizsgálatokra jártam Felíciával. No meg vigasztaltam az első három hónapban. — Na igen — folytatja Felícia — az első 12 hét nem a felhőtlen boldogságról szólt. Inkább a fogyásról... Utána aztán már nem volt probléma, ha azt a kissé magas vérnyomást leszámítjuk a vége felé.

— *Úgy hallom, nagyon kíváncsiak voltatok a kis jövővényre.*

Igen — mondják egyszerre. Vártuk már, hogy milyen lesz. Hogy fog kinézni, hogy fog viselkedni. Aztán megszületett és megláttuk. Volt időnk foglalkozni vele, mert az első hat hétben szinte egyáltalán nem aludt. Még éjjel háromkor is az udvaron tologattuk, olyan hasfájós volt. Mi meg úgy néztünk ki, mint két zombi: kialvatlan, zilált szülők. Aztán a 6. hét letelte után mintha elvágták volna: végigaludt éjszakák, kipihent szülők és nyugodt kisbaba. Jó, most éppen jön a foga, de ez már nem vészes és

teljesen aranyos!

— *Gondolom, a szívprobléma miatt Mirát alaposan megvizsgálták.*

Igen, kétszer is el kellett mennünk vele ellenőrzésre kardiológushoz, de hála Istennek semmit sem találtak. Amúgy pedig nem beteges, talán egyszer volt lázas.

— *Egy gyermek világra jött után megváltozik a család élete. Így van ez az üdüléssel is. Idén volt-e lehetőségetek együtt nyaralni?*

Igen, feleli Levente, 4 napot töltöttünk egy hazai fürdővárosban, ahol igazi bababarád

szálláshelyet találtunk. Ez nemcsak azt jelentette, hogy etetőszék volt az étteremben, a medencében pedig gyermekpancsoló, hanem a menühöz babaételeket adtak, a földszinti játszószoobában pedig különböző korú gyerekeket különböző játékokkal vártak. A szobában ott volt az étel/italmelegítő és külön a gyerekágy. Most pedig babaúszásra járunk hetente egyszer Kiskőrösre. Az egy nagy élmény mindhármunknak, bár nem mindig fér be apuka és anyuka is a medencébe.

— *Ezek szerint a nagyszülők még annyira sem. Pedig biztos van igény az unokára...*

Igen, a szüleim különösen aktívak — meséli Felícia. Anyu sokat segít itthon a háztartásban, finomakat főz, és gyakran megnézzük Mirával, mi készül a konyhában. A papával pedig beülnek a Liebherr munkagépbe és dolgoznak. Van feladat. De a legkedvesebb mégis a lila csacsi. Azt hajtja minden órában. Mint most is!

Káposzta Lajos

A boldogság titka

A minap azt olvastam, hogy a felnőttek, ahogy idősebbek lesznek, mind kevesebbet nevetnek, naponta 10-15 alkalommal, holott gyerekkorukban ez napi 300-400 nevetés is lehetett. Megcáfolandó eme ál-

lítás, ha ránézek a bócsai szépkorúak összetartó csoportjára. Társaságba járnak, barátkoznak a környékbeli kortársakkal. Épp a jakabszállásokat fogadtuk egy kis táncos mulatságra. — meséli nevetve. **Sz. É.**

Mi volt októberben a suliban?

Erre a kérdésre már biztos, hogy a „Semmi.”, mint válasz nagyon nem lenne megfelelő. Szinte nem telt el úgy hét, vagy nap, hogy ne történjen valamilyen érdekes esemény az iskolában. A hónap elején a Boróka Napok keretében az oly népszerű kirakodóvásáron készített vagy megunt portékák, sütit, tombolák cseréltek gazdát. A Herman Ottó emlékv kapcsán a Kiskunsági Nemzeti Park munkatársai látogattak az iskolába. A gyerekek játékos formában megismerkedhettek az utolsó magyar polihisztor munkásságának egy szeletével; a pókok faunájának főbb képviselőivel, halak és madarak fajtáival, élőhelyével.

Október 2-án ellátogattak

következő napon Kecskemétre utaztak a 6. 7. és 8. osztályosok. A városnézés után a kecskeméti Ciróka Bábszínház Farkas és Piroska előadását

hozzánk a zagyvarékesi testvériskola tanulói, pedagógusai, kiket nagy izgalommal vártak a bócsai diákok. A testvériskola

tekintették meg. Október 3-án a Nemzeti Művelődési Intézet szervezésében a Kapunyitogató programsorozat keretében

Kodály Iskola és az M. Bodon Pál Zeneiskola zene tanárai közreműködésével. A mostani foglalkozás a magyar dalok és táncok témakörére épült. A foglalkozás célja, hogy a

gyerekek interaktív módon megismerkedjenek a magyar- és a világ népzeneivel, népi hangszerekkel, táncokkal, a komolyzenével, irodalommal.

Szentgyörgyi Éva

színvonalas műsorral készült; néptánc, mazsorett előadásokkal kedveskedtek. A délután folyamán a két iskola tanulói a Vincze Lovardába látogattak. A

kézműves foglalkozáson és bábelőadáson vehettek részt a gyerekek.

Október 16-án újra itt volt a Mesélő Dallamok a Kecskeméti

A 25 éves Mesélő dallamok jubileumi zenei előadássorozata iskolásoknak 2014-2015. tanév műsora

Magyar dalok és táncok (szept.-okt.)
Népek zenéje érdekes hangszerekkel (november)
Egy bűvészes zenés farsangi története (január)
József Attila 110 megzenésített versek (márc.-ápr.)
Háry János története zenével (május)

A Bócsai Önkormányzat lapja

Bócsai Hírek

Kiadja: Bócsa Község Önkormányzata
Felelős kiadó: Szőke-Tóth Mihály, polgármester
Szerkesztők: Káposzta Lajos és Szentgyörgyi Éva
Nyomdai munkák: Kópia Nyomdaipari Kft., Kiskunhalas
Felelős vezető: Lichtenberger Csilla
Megjelenik havonta.

2014. November 14-15-16. helyszín: Bócsa, Parkerdő

Közhírré tétetik, hogy 2014-ben ismét megrendezésre kerül a Bócsator, melyen baráti társaságok, lelkes amatőrök, családtagok, vendég- és hazai böllérek mérik össze tudásukat, megismertetvén a látogatót őseink népi hagyományával.

A szervezők az alábbi programokkal várják a Kedves Vendégeket:

2014. November 14. péntek:

- tanyaudvar felépítése

09.00: • A versengő csapatok érkezése, fogadása.

2014. November 15. szombat:

06.00: A Bócsator megnyitása, a csapatok, vendégek köszöntése, a kötények „nyakbaakasztása” a vágás előtti áldomás felhőrpintése.

06.30: • Malacfogás, szűrés, „pörzsölés”, tisztítás, szétbontás.

- Betekintés a hurka és kolbász készítés/töltés fortélyaiiba.

- Tőpörtyűhöz való szalonna kockázása, hűtése.

- Az elkészült ételek – sült vért, sült pecsenye, töltött káposzta, hurka, kolbász – fogyasztása.

- A csapatok a dísnótoros ételeket kóstoló formájában a nagyközönség számára – kóstolójegy ellenében – kínálják.

- A nap folyamán a zsűri folyamatosan figyelemmel kíséri és értékeli a csapatok tevékenységét.

17.00: • eredményhirdetés

2014. November 16. vasárnap

09.00: • Udvarseprés („romeltakarítás”), sátorbontás

KÍSÉRŐPROGRAMOK:

- néptánc, népzene, hagyományápolás

- népművészeti kirakodóvásár

- kóstoló egész nap folyamatosan, a portákon az elkészült ételekből

- lehetőség nyílik a dísnóvághoz kapcsolódó régi berendezések, eszközök megtekintésére

- a jó hangulatról a csapatokhoz tartozó zenészek is gondoskodnak

A rendezvény szervezéséhez mindennemű segítséget, ötletet várunk!

Várjuk vállalkozások, civil szervezetek, családok és baráti társaságok jelentkezését, akik vállalják, hogy a böllértalálkózon megmérettetik tudásukat!

Jelentkezéseket és az ötleteket, felajánlásokat 2014. Október 31-ig várja

Szabó Csaba főböller

+36 30 437 65 96

bocsator@freemail.hu